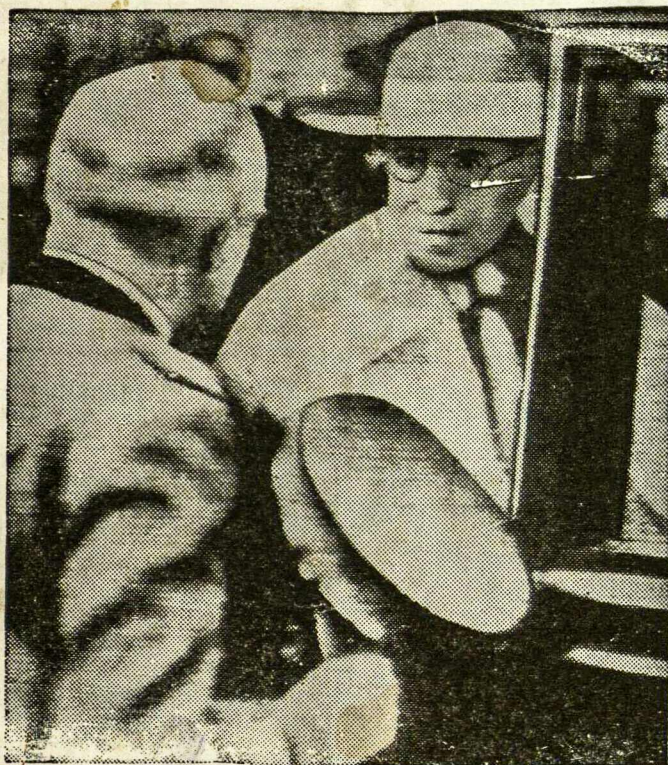

dubl. 1-5, 8-10, 12-21 (22 egz.)
1

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Nuvykusį į
Kvirinalą su re-
vizita Šventąjį
Tėvą Pijų XII,
kaip čia vaiz-
duojama, pirma-
sis pasitiko ir
sveikino Italijos
karalius Vikto-
ras Emanuelis.
(Acme Photo)

TRIJŲ KARALIŲ SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Mato 2, 1-12.

JĖZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienose, štai, išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzolimą ir sakė: Kame yra gimusis žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigžlę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbintų. Tai išgirdęs karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzolima. Jis surinko visus vyriausius kunigus ir Rašto žinovus tautoje ir teiravosi iš jų, kame Kristus turėjo gimti. Jie jam sakė: Judo Betliejuje; nes taip parašyta per pranašą: Ir tu Betliejau, Judo žeme, anaip tol neesi mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų; nes iš tavęs išeis vadas, kurs vadys mano tautą, Izraėlį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rūpestingai iškvotė iš jų jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamos juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rūpestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį. Jė išklausę karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolei atėjus sustojo viršuje vietos, ka-

me buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrižo į savo kraštą.

LEKCIJA

Izajo 60, 1-6.

KELKIS, prašvirk, Jeruzale; nes tavo šviesa ateina ir Viešpaties garbė ant tavęs užteka. Nes štai tamsybė dengia žemę ir tamsumas tautas, ant tavęs gi užteka Viešpats ir Jo garbė pasirodo tavyje. Tautos vaikščios tavo šviesoje ir karaliai tau užtekėjusiam skaistume. Pakelk aplinkui savo akis ir žiūrėk: visi šitie renkasi, tau ateina, tavo sūnūs ateina iš tolo ir tavo dukterys keliasi iš visų pusių. Tuomet tu matysi ir turėsi apšėčiai: tavo širdis stebėsis ir išsiplės, kuomet jūros pilnybė grįšis į tave, Madiano ir Efros kupročiai; visi ateis iš Sabos, nešdami auksą ir smilkalus ir skelbdami gyrių Viešpačiui.

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

I SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

EVANGELIJA

Luk. 2, 42-52.

KUOMET Jėzui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, į Jeruzalę. Kada gi, šventės dienoms pasibaigė, jie grįžo, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant draug keliaujančių tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę sugrįžo jo beieškodami į Jeruzalę. Ir atsitiko, kad po trijų dienų jie rado jį bažnyčioje, sėdintį mokytojų tarpe, besiklausanti jų ir juos beklausinėjantį. Visi gi kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir sakymais. Pamatę jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sūnau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškojote. Argi nežinojote, kad man reikia būti tuose dalykuose, kurie yra mani Tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

LEKCIJA

Rom. 12, 1-5.

BROLIAI, aš maldauju jus dėl Dievo gailestingumo, parodykite savo kūnus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką;

tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prie šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimu, kad iširtumėte, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula! Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiūrėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyręs. Nes kaip viename kūne turime daug narių, vis gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kūnas Kristuje, ypačiai gi esame kits kito nariai, Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

Garbė Jėzui Kristui

Pirmasis ryto žodis
Ir vakaro sudiev
“Garbė būk Jėzui Kristui”
Teaidi vis kasdien.

Jei taip visi sakytų
Krikščioniškąjį sveiks:
“Garbė būk Jėzui Kristui”
Dangus palaimą teiks.

“Garbė būk Jėzui Kristui”
Sakyk dažnai svetur, —
“Per amžių amžius Amen”
Škambės taip pat visur. T.J.B.

Kas gyvena Dievo įsakymais,
tas džiaugiasi laime.

Reikia šlovinti aukščiausiąjį
Viešpatį, kuris rūpinasi ir mažiausiasis dalykais.

KELIAS Į TOBULYBĘ

KIEKVIENAS katalikas privalo siekti tobulybės. Katalikų Bažnyčioje yra šventųjų iš kiekvieno luomo. Visgi lengviausias kelias tobulybei siekti yra vienuolinis gyvenimas. Ir Motina Bažnyčia šį vienuolinį gyvenimą taip tvarko, kad kiekvienas vienuolis, kuris stropiai užlaiko visas šio luomo taisykles, lengvu būdu gali būti šventas.

Kunigystė ir moterystė yra sakramentai. Vienuolinis luomas nėra sakramentas, bet panašiai sakramentas jįsai yra paties Kristaus įsteigtas. Išganytojas aiškiai nurodė koki yra vienuolio pagrindai ir ką jįsai turi daryti, jei vienuoliu nori būti.

Skaitome šv. Evangelijoje, kad prie Kristaus priėjo jaunuolis ir tarė: “Gerasis Mokytojau, ką aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą? Jis jam tarė: Kam mane klausi, kas geras? Vienas geras, Dievas. Jeigu gi nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų. Jis jam tarė: Kurių? Jėzus atsakė: Neužmuši, nesvetimoteriausi, nevogsi, neliūdysi neteisiai; gerbk savo tėvą ir savo motiną, ir: mylėsi savo artimą kaip pats save. Jaunikaitis jam tarė: visa tai laikiau nuo savo jaunystės; ko dar man trūksta? Jėzus jam tarė: Jei nori būti tobulas, eik parduok ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą danguje; paskui ateik ir sek mane.”

Išganytojas aiškiai nurodė, kad visu pirma reikia atsisakyti tur-

tų, prabangos, ištaigų. Tai visa kitiems, ypač vargdieniams, paaukoti; patiems gi maža kuo tenkintis. Ir sekti Kristų. “Kas nori eiti paskui mane” — aiškiai pabrėžė Išganytojas — “teišsižada savęs, teima savo kryžių kasdien ir seka mane.” Iš šių Išganytojo žodžių aiškiai matome kame glūdi tas sekimas Kristaus. Šie tai dėsniai yra krikščioniškosios tobulybės pradžia. Jie yra vienuolinio gyvenimo pagrindas.

Kiekvienas vienuolynas turi dvi-lypį savo gyvavimo tikslą. Pirmas tikslas yra savųjų narių — vienuolių — tobulėjimas; savo kiekvienu troškimu, žodžiu ir darbu siekimas doresnio, kilnesnio, šventesnio gyvenimo. Reiškia, vienuolis visu pirma turi susirūpinti savimi — save dorinti, gerinti — siekti tobulybės. Antrasis tikslas — kitiems gera daryti, kitiems aukotis, kitų laikina ir ypač amžina laime rūpintis.

Klaidinga yra nuomonė, kad vienuolis už savo darbą neturi imti užmokesnio, kad jįsai turi viską dovanai padaryti. Kaip žmogus, jis turi valgyti, apsirūdyti, stogą ant galvos turėti, ligoje ir senatvėje būti aprūpintas. Taip, tik jis turi maža kuo patsai tenkintis ir kiekvieną įgytą, uždirtą skatiką atiduoti kitų gerovei, ne sau ir ne savo ištaigoms išleisti. Todėl mes ir matome, kad vienuolynai susikrauna iš duosnių žmonių ir savo dideliu darbštumu didelius turtus, tik tie visi turtai

nėra vienuolių bet Bažnyčios nuosavybė, skirta ne vienuolių pasinaudojimui, bet kitų žmonių naudai ir gerovei.

Ir taip mes matome vienuolių puikiausia vedamas mokyklas, nes juose sudėta daug išteklių pagerinimams, mokslo priemonėms, knygynams, laboratorijoms. Ir vis daugiausia pačių vienuolių kruopštaus, nuošalaus darbštumo ir pasiaukojimo, kad kuo daugiausia jaunuolių galėtų pasiekti laimingesnio rytojaus.

Toliau mes matome vienuolių vedamas dideles gailėstingumo įstaigas: prieglaudą seneliams, vardieniams, našlaičiams, kur reikalaujama daug išteklių maistui ir šių įstaigų palaikymui. Tai našta, kuria visuomenė ar valstybė lengvai nusikrato, ją užkraudama tiems, kurie ne savęs ieško, bet artimo gerovės, nes tai daro ne už algą, brangų užmokestį, bet iš pasiaukojimo, Kristaus meilės.

Senovėje mašinų neturėta ir vienuoliams reikėjo visas knygas rankomis išrašyti. Šiandie vienuoliai dirba panašų darbą moderniškuose spaustuose, kad Kristaus mokslas ir dorovė būtų pažinta ir visiems prieinama, kad Kristaus karalija išsip'ėstų pasaulyje.

Matydami tą visišką savęs atsižadėjimą, tą kilnų pasiaukojimą. tą didelį žmonijai vienuolių dirbamą darbą, rūpinkimės jiems visame padėti ir tokiu būdu būti jų darbų dalyviais, tikrais bendradarbiais, ne žodžiu bet darbu įrodydami savo tikėjimo pagrindinius gyvenimo dėsnius — Dievo ir artimo meilę praktikoje.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Šiurpus Nedėkingo Sūnaus Pamokymas

Prof. Hagen'as, stovėdamas prie sta'lo, ant kurio gulėjo drobe pridengtas lavonas, tarė čia stovintiems ligoninėse tarnautojams: "Šiandiena turime labai įdomų lavoną. Ši moteriškė buvo rasta gatvėje mirusi iš bado." Pakėlęs drobę, profesorius staiga suriko "Motina!" ir čia pat apalpo. Niekas nesuprato, kas jį rišo su tuo moters lavonu. Prof. Hagenas buvo taip paveiktas, kad tuojau turėjo atsigulti į ligoninę ir iki gyvenimo galo nebeapasveiko. Pasirodo, A. Hageno savo tėvo nežinojo, o jo motina, paprasčiausia skalbėja, su didžiausiu vargu uždirbdavo duoną sau ir savo kūdikiui. Pradėjęs mokyti, Alfredas pajuto didelį pašaukimą į gydytojus. Motina iš paskutiniųjų stengėsi padėti sūnui mokyti ir pasiekti, ko jis taip troško. Bet jau paskutiniaisiais mokslo metais Alfredas pradėjo gėdytis savo motinos — skalbėjos. O kai susipažino su viena amerikiete ir ją vedė, visai nutraukė santykius su vargšo savo motinėle. Praėjo nemaža metų. Skurdo vargšėlė, darbuosi, kol galėjo, bet niekam nesiskundė sūnaus nedėkingumu. Pagaliau jos jėgos visiškai išseko ir net nebeįstengė nueiti į senelių prieglaudą, kur ji manė niekieno nežinoma numirti. Iš štai, ją čia pamato jos nedėkingasis sūnus, bet jau... kaip šaltą, nežinomos moters lavoną, atiduotą ligoninei tyrinėjimo reikalams.

“Imk, Skaityk”

JEIGU didžiausiems senovės išminčiams — Platonui, Aristoteliui ar Sokratui, tiems nenuilstantiems tiesos ieškotojams, būtų kas pasakęs, kad Pati Tiesa atėjo į žemę ir čia įsteigė savo mokyklą, skiriamą visai žmonijai, kurioje Didysis Mokytojas savo mokslo tiesas skelbia ne tik žodžiu, bet ir pavyzdžiu; kad iš Jo sekėjų keturi surašė Jo gyvenimą ir nuostabųjį mokslą, — su kokių užsidegimu jie būtų tyrinęję tą Gyvenimą ir Mokslą, kaip labai jie būtų norėję gauti nors mažutę dalelę tų raštų.

Pirmieji krikščionys begalo vertino tokias Šv. Rašto dalis, o ypačiai šv. evangelijas. Pirmųjų vienuolių steikėjai įpareigodavo savo narius kasdien skaityti Šventąsias Knygas. Visais amžiais jos buvo Dievo tarnų šviesa, maistas, vaistas, atsigavimas ir pagunda. Dieviškojo Pavyzdžio studijavimu iš Šv. Rašto šventieji išaugo dvasios milžinai; tokiu studijavimu ir mes turime įgyti panašumo į Jį. Tai ir yra mūsų amžinojo paskyrimo aiškiausioji žymė: *“Nes kuriuos Jis iš anksto pažino, tuos iš anksto ir paskyrė, kad jie būtų tos pačios išvados, kaip Jo Sūnaus paveikslas”* (Rom. 8, 29). *“Dar nepasireiškė, kad būsimė,”* sako Šv. Jonas: *“bet žinome, kad būsimė į jį panašūs* (I Jon. 32).

Tą panašumą jau reikia čia žemėje įsigyti, nuolat jį savyje tobulinti. Tam ir duotas gyveni-

mas ir laikas. To panašumo laipsnis, kurio mes pasieksime, mirdami, bus mūsų amžinojo atlyginimo saikas.

Jeigu tad šventumo žymė yra panašumas į Kristų, jeigu to panašumo reikia net mums išganyti, — argi mes neturėtume visu atsidėjimu studijuoti mūsų Viešpaties Gyvenimą, Jo žodžius ir darbus, Jo dorybes, dvasią ir būdą, kaip visa tai mums apreikšta Šv. Rašte?

“Mes neturime laiko.” Tačiau turime laiko pasilinksminimams ir madoms, gegužinėms, tuščioms kalboms, ir tūkstančiams kiekvienos dienos tuštybių.

Mes turime laiko laikraščiams ir knygoms skaityti. Kartais mes skaitome net tokius laikraščius, kurie yra žalingesni už nuodus. Mums žmonės paskaito atsilikėliais, jei kartais pražiūrime žurnalo skiltyse kokį atsitikimą, kurs vakar įvyko, o rytoj bus užmirštas. Bet Gyvenimu To, kurs pakeitė žemės veidą, kurio įtaka siekia ne tik visus laikus, bet ir amžinybę, kurio gyvenimas pilnas stebėtiniausių darbų, kurio asmenybė yra visų gražiausia, kurio veikimas eina iš amžinybės į amžinybę — tuo Gyvenimu mes nesidomim. Protarpiais išgirstame jo mažą straipsnelį paskaitomą bažnyčioje ir... viskas.

Pažinimas ir meilė auga kartu. Jei kasdien bent po penkias minutes pastudijuotume tuos trisdešimt trejus metus, kaip greit pa-

Žiemos džiaugsmas prie Baltųjų Rūmų. (Acme telephoto).

justume permainą savo santykiuose su Jėzumi! Mūsų Šv. Mišios, Šv. Komunija, Švenč. Sakramento lankymai, būtų žymiai kitoki. Tikėjimas, viltis ir meilė naujomis spalvomis suklestėtų mūsų sielose; ir neapsakomam džiaugsmame mes sušuktume: “*Aš žinau, ką įtikėjau*” (II Tim. 1).

Tad tenebūna šeimos, kurioje nebūtų Šv. Rašto Naujasis Testamentas. Tenelieka nė vieno kataliko, kurs atsidėjęs ir su meile jo neskaitytų ir jo žodžių į savo širdį ir gyvenimą nedėtų!

S. M. D.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Ko Tu Verki?

KO TU VERKI?

Neverk, vaikeli, mielas
 Juk aš su tavimi,
 Pajuski mano meilę
 Ir siela bus rami.
 Priglausk savo galvelę
 Prie pervertos širdies,
 Nurims, brangusis, audros
 Krūtinė nebskaudės.

V. Pakėnaitė

Palaimintas žmogus, kuris bijo
 Viešpaties, kuris labai mėgsta jo
 paliepinimus. Ps. 111.

Pasikalbėjimai Prie Ežero

JAU PRAĖJO

Ir kitos šv. Kalėdos jau prabėgo, palikdamos tik savo išpūdžius. Duok Dieve, kad visi išpūdžiai buvo geri, be žymesnių ištvirkimų ir nereikalingų palinksiminimų. Paprastai Kalėdų šventimas prasideda gana šventai su išpažinties atikimu Kūčių vakare ir su šv. Komunijos priėmimu Kalėdų ryte, bet kartais baigiasi nevisai katalikiškai, kada perdaug linksmintasi. Kartais Kalėdos būna užmiršamos dovanų išdalinime. Visgi, tikroji Kalėdų dvasia turėtų tęstis per visus metus.

NUOLATINĖ STAINELĖ BAŽNYČIOSE

Visos katalikiškos bažnyčios ar tai bus puošnios ar menkos, turėtų priminti mus Betliejaus stainelę, jei šv. Sakramentas yra laikomas jose. Štai pasakysiu kodėl!

Kai nueini aplankyti Karališkąjį Sutvėrėją šv. Sakramente visad randi tą mažą raudonąją šviesą bešviečiant virš Jo tabernakulum. Ši skaisčioji šviesa liepsnuoja virš Jo namelio lyg ta Betliejaus žvaigždė, kuri ženklino Jo stainelę piemenėliams ir atsilankusiems karaliams iš Rytų. Ar diena bus šalta ar karšta toji liepsnelė skaisčiai šviečia, šviečia, ir... kviečia, kviečia... kviečia mus apsilankyti. Toji šviesa, lyg ta Betliejaus žvaigždė, kviečia mus prie Jėzaus, paguldyto altoriaus namelyje. Tas pats Jėzus, Kuris gulėjo stainelės prakartėje,

laukia mūsų atvykimo ne tik Kalėdų metu bet ir kiekvieną metų dieną.

Mūsų mintims taip pat primena Betliejų Švenčiausios Panelės ir Švento Juozapo stovylos, kurios paprastai stovi arti tabernakulio lygiai taip pat kaip jie saugojo Jėzų prkartėje Kalėdų metu. Vis rasi juos maloniai šypsojant, kai lankytojai atneša savo meilės aukas, it būtų tie Karaliai iš Rytų.

Mes iš tikrųjų esame laimingi! Betliejaus vaizdelis randasi mūsų tarpe per visus metus, kur tik Švenčiausias Sakramentas yra nuolatai laikomas ant altoriaus. Sanktuarijos šviesa kviečia, Nėkalta Pana ir Šventas Juozapas saugoja Jėzų suvystytą ciborijaus vystyklaiš ir kasdiena laukia mūsų atėjimo. Tai užėikime ir dažniau prisiminkime brangų Kalėdų vaizdelį.

TRIJŲ KARALIŲ ŠVENTĖ — MAŽOSIOS KALĖDOS

Bažnyčios kalendoriuje Trijų Karalių Šventė turi aukštesnį pažymėjimą negu pačios Kalėdos. Rytuose katalikai priskaito daugiau svarbės tai šventei negu mūsų apeigos žmonės. Toji šventė yra įsigyjusi "Mažųjų Kalėdų" vardą. Rytiečiai sako, kad Trijų Karalių atsilankymu Kristaus gimimas buvo paskelbtas visam pasauliui ir tokiu būdu Jo Įsikūnijimas tapo žinomas visiems žmonėms ir mums. Jie užvardino tą šventę graikišku žodžiu, "Epiphania," t. y. apreiškimas visur.

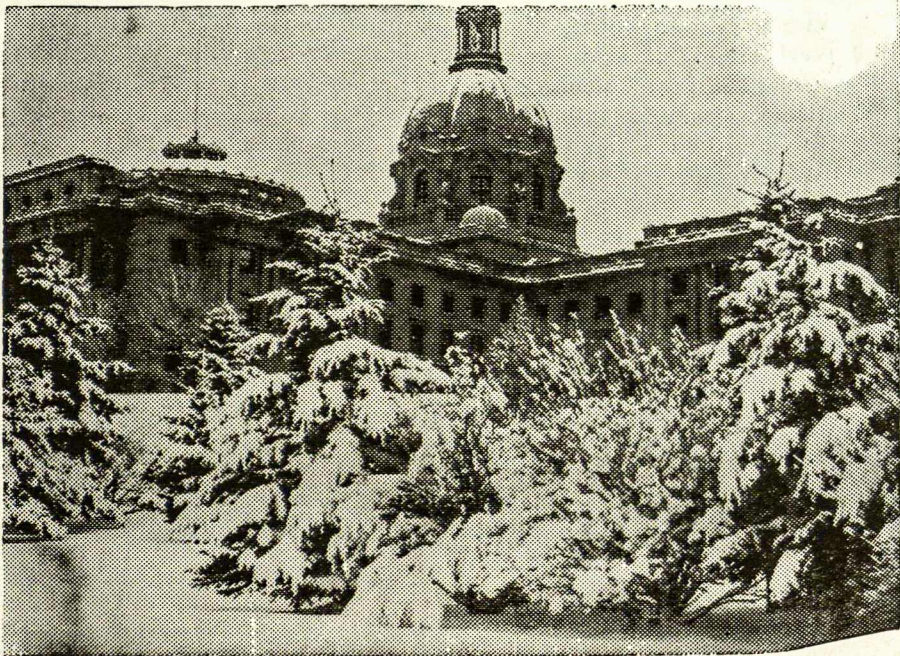
P. P. Č.

S. O. S.

Gyvybės pavojui gresiant, žmogus susirūpina savo siela. Daug yra atšalėlių, apsileidėlių, bet mirčiai artėjant jie skuba tvarkyti sielos reikalus. Taip daroma visur. Žiūrėk, moderniškas laivas didingai plaukia vandenyno bangomis. Žmonės jame miega, valgo, linksminasi; bet jei laivui ima artėti pavojus, visi nusigąsta ir puola gelbėtis. Jei keleivių tarpe randasi kunigas, jis gulte apgulamas minios. Visi balsu ima pasakoti savo nuodėmes ir meldžia išrišimo. Nemačiusiam sunku įsivaizduoti, koks klaikus vaizdas keleivių tarpe. O radijo telegrafistai visą laiką siunčia į erdves ženklą S. O. S. Ką reiškia tie

žodžiai? Tai yra anglų kalbos žodžiai. SAVE reiškia gelbėkit; OUR — mūsų; SOULS — sielas. Vadinas, prašo, kad gelbėtų sielas. Kūnas tada nebesvarbu, kūnas gali ir nuskęsti, kad tik siela liktų išgelbėta. Šis tarptautinis pagalbos šauksmas yra vienas įrodymų, kad žmogus nėra gyvulys, bet kad jis turi nemirtingą sielą ir kad jos reikalais ima rūpintis kad ir paskutinę gyvenimo minutę.

Dabartiniu laiku jūrose, kaip ir sausumoje, eina karas. Kariaujančios pusės skandina viena kitos laivus, ir klaikysis šauksmas S. O. S. (Gelbėkit mūsų sielas) beveik kasdien girdimas. Koks neprotingumas nesirūpinti savo siela, kol yra laiko.

Žiema Washingtone (Acme telephoto).

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

4085284

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE

CHICAGO, ILL.

Didžiai Gerbiamieji:—

Laikome už garbę kviesti Jus į Trylikąjį metinį Tėvų Marijonų Rėmėjų seimą, kuris įvyks Šv. Antano parapijos salėje, 15th Street ir 49th Court, Cicero, Illinois, vasario 4 d., 1940 m.

Seimas prasidės iškilmingomis pamaldomis 10:30 val. ryte. Iškilmingos Mišios bus atlaikytos Tėvų Marijonų Rėmėjų, Geradarių ir svečių intencija. Pamokslas bus pritaikintas iškilmėms.

12:00 val. salėje bus pietūs visiems Seimo dalyviams.

2:00 val. po piet Seimo posėdžių atidarymas.

Malonėkite Seiman atvykti ir kitus prikalbinkite dalyvauti su Jumis.

Vienuoliai Marijonai, nuoširdžiai savo Gerbiamų Rėmėjų paramą įvertindami, už savo geradarius kas dien meldžiasi Šv. Mišiose ir Komunjose ir, be seniau skirtų šv. Mišių, dar pasiskyrė atlaikyti šv. Mišias Geradarių intencija kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį. Būkite tikri, kad Viešpats Dievas Jūsų gero darbo nepaliks be gausaus atlyginimo.

Jeigu šiais metais į Tėvų Marijonų Rėmėjų Seimą Jums nebūtų galima atvykti, nors mes norėtumėme, kad Jūs dalyvautumėte, tai nuoširdžiai prašytume savo skirtą Seimui auką, linkėjimus ir patarimus atsiųsti adresu: Tėvų Marijonų Rėmėjų Centras, 2334 So. Oakley Avenue, Chicago, Illinois.

Priimkite mūsų nuoširdžios ir gilios padėkos jausmus.

Su tikra pagarba,

KUN. J. A. DAMBRAUSKAS, M. I. C.

T.T. Marijonų Rėmėjų Dvasios Vadas

ir

Seimo Rengiamoji Komisija.

Šventojo Žodžia Atvertė

Šventasis Arso klebonas beveik visiems yra gana gerai žinomas. Čia paminėsiu tik vieną gana įdomų įvykį iš to šventojo gyvenimo:

Kartą vienas turtingas protestantas užėjo pasikalbėti pas minėtą kleboną. Mat, ir jis buvo daug ką girdėjęs apie jį. Dievo tarnas gal visai nė nepamanė, kad jis kalbasi su protestantu, nes tasai labai daug kalbėjo apie Dievą ir kitus amžinus dalykus. Todėl jis padavė jam Dievo Motinos medalikėlį. Protestantas prabilo:

— Betgi, gerb. Klebone, jūs davėte medaliką heretikui. Tiesa, gal jūs bent taip manote. Tačiau aš vis dėlto nesivadinu heretiku. Nors ir yra skirtumas tarp mūsų įsitikinimų, bet aš viliuosi, kad vieną dieną pasimatysime danguje.

Šventasis kunigas paspaudė tuomet ranką savo bendrakalbiui, pažvelgė jam į akis ir pilnas tikėjimo ir artimo meilės, išganingais žodžiais atsakė:

— O, mano drauge, mes nebūsime sujungti tenai (Danguje), jei nebūsime susijungę jau čia ant žemės. Mirtis irgi nieko nepaakeis, nes kur medis nugriūva, ten ir palieka.

— Gerbiamas klebone, aš gi turiu pasitikėjimą Jėzuje Kristuje, kurs pasakė: Tie, kurie tiki į mane, turės amžiną gyvenimą.

— Ak, mano drauge, Mūsų Viešpats pasakė ne tik tai, ką paminėjai, bet dar ką nors daugiau.

Pasakė, kas neklausys Bažnyčios tebūnie laikomas kaip pagonis. Arba: Bus viena avija ir vienas ganytojas. Ir Šv. Petrą paskyrė šios avidės galva.

Paskui maloniu balsu kalbėjo toliau:

— Drauge, nėra dviejų būdų tarnauti Dievui kaip tiktai vienas, geras. Ir šio būdo taip reikia laikytis, kaip pats Dievas kad reikalauja.

Pasakęs tai, Arso klebonas nuėjo šalin palikdamas susimąsčiusį protestantą. Malonė nugalėjo, nes kiek vėliau jisai atsivertė į tikrąjį tikėjimą ir buvo tikras katalikams pavyzdys.

B. K.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos
Garbės Narys

KUN. ANTANAS VAŠKELIS

New Britain, Conn., šv. Andriejaus parapijos klebonas. Užmigo Viešpatyje gruodžio 12 d., 1959.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: sausio 8 ir 9 dd., 1940 m. Keleta šv. Mišių už velionį buvo atlaikyta Marianapolio Kolegijoje, kurią jis šelpė savo palankumu ir gausiu duosnumu. Rėmėjų draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti dalį šv. Rožančiaus, Dievo gailestingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Popiežius Iškelia Taikai Programą

Šventasis Tėvas Pijus XII Kūčių vakarą priėmė Romoj esamų 20 kardinolų, kurie susirinko reikšti linkėjimų Bažnyčios Galvai.

Jo Šventenybė kalboje apibūdino Bažnyčios stovį pasauly. Denuncijavo karo baisybes, žmonių laisvės neigimą ir prieškrikščioniškos propagandos skleidimą. Sakė, kad dėl šios propagandos žmonija šaukias Dievo keršto.

Pijus XII giliai įvertino J. A. Valstybių prezidento žygius gražinti pasauliui taiką ir prinažinti J. A. Valstybių atstovo Vatikanui paskyrimą.

Šia proga Jo Šventenybė iškėlė taikai programą pažymėjęs, kad kiekvienas protingas valstybės vyras turėtų tai prinažinti ir tuo vaduotis taikos siekimui.

Pijus XII taikai siūlo:

7. Kiekvienai tautai — didelai, mažai, galingai, arba silpnai, garantuoti laisvo gyvenimo ir nepriklausomybės teisę.

2. Išlaisvinti pasaulį nuo ginklavimosi vergovės.

3. Atitaisyti paklaidas tarptautinių organizacijų, kurios sudarvotos taikingai spręsti pasaulio problemas.

4. Užgana padaryti tautų, liaudies ir etnišku mažumų būtenybėms ir reikalavimams.

5. Valstybės vyrai visuose savo žygiuose turėtų vaduotis krikščioniškais principais.

Šventasis Tėvas pareiškia, kad šią programą įvykdžius ne vien būtų atsieкта patvari taika, bet ir laimė visoms tautoms ir visai žmonijai. Suprantama, vykdant minėtą programą būtų daug įvairių kliūčių. Bet geros valios žmonėms jos nebūtų sunku nugalėti.

Prez. Rooseveltas Paskyrė Atstovą Vatikanui

Prezidentas Rooseveltas gruodžio 24 d. paskelbė, kad jis paskyrė personalų atstovą Vatikanui ir pakvietė visas pasaulio bažnyčias, išpažįstančias universalį Dievą, kad jos visomis pastangomis subrustų darbuotis pasauliui gražinti taiką.

Atstovu Vatikanui prez. Rooseveltas paskyrė Myroną C. Taylor, buvusį pieno pramonininką ir vyriausybinių pabėgėlių komiteto pirmininką. Taylor yra kvakeris ir episkopas. Vatikane jis turės pilną socialę, nors neoficialę, ambasadoriaus rangą.

Tuo reikalu prezidentas popiežiui Pijui XII pasiuntė laišką, kuriuo išaiškina šį savo žygi. Kviečia Šventąjį Tėvą ir toliau darbuotis pasauliui gražinti pastovią taiką. Prie šio darbavimosi nuoširdžiai jungiasi ir jis pats, prezidentas. Kalėdų proga siūnčia popiežiui savo linkėjimus.

Be to, prezidentas talkon siekti taikos laiškais pakvietė protestantų federalinę Kristaus bažnyčių tarybos Amerikoje prezidentą dr. Geo. A. Buttrick ir žydų teologi-

nės seminarijos Amerikoje prez. rabiną Cyrus Adler.

Oficialiuose sluoksnuose apibudinama, šis Vatikanui atstovo paskyrimas nereiškia, kad J. A. Valstybės atnaujina su Vatikanu diplomatinis santykius, nutrauktus 1870 metais. Tas yra tik laikai siekti.

Prez. Rooseveltas popiežiui skirtą laišką pasiuntė New Yorko arkivyskupui F. J. Spellmanui, kurs laišką perdavė apaštališkam delegatui Washington, o šis persiuntė popiežiui.

Stebėtojai pripažįsta, kad šis prez. Roosevelto žygis yra pirmasis žingsnis atnaujinti diplomatinis santykius su Vatikanu.

Vatikane Reiškiamas Pasitenkinimas

Vatikano oficialiuose sluoksniuose reiškiamas pasitenkinimas J. A. Valstybių atstovo Vatikanui paskyrimu. Tas buvo numatyta, bet taip greit nebuvo laukta. Tas reiškia, kad J. A. Valstybių santykiai su Vatikanu kaskart darosi glaudesni, ypač gi visuotinos ir pastovios pasaulio taikos klausimu.

Pažymima, kad Šventasis Tėvas iki šiol vienas daug darbavosi pasaulio taikos reikalu. Dabar gi turės įtakingų padėjėjų ir talkininkų. Tas yra reikšminga.

Italija Taikos Reikalų Jungiasi Su Vatikanu

Italijos vyriausybė nusprendė jungtis su Vatikanu ir šiam nuširdžiai talkininkauti siekti taikos pasauly. Be taikos klausimo Italijos autoritetai nusprendė dar ir

atkakiai kovoti prieš komunizmą ir jo putiną.

Sužinoma, kad popiežiaus valstybiniis sekretorius kardinalas Maglione tais reikalais tarsi su Italijos ambasadoriumi Vatikanu Dino Ameri.

Italijos vyriausybė rimčiau susirūpino taikos klausimu gavus žinių, kad J. A. valstybių prez. Rooseveltas paskyrė savo personažų atstovą Vatikanu tikslu bendromis priemonėmis darbuotis už taikos grąžinimą pasauliu.

Popiežiaus Pijaus XII paskelbta laikai programa taip pat paveikė Italiją dėtis su Vatikanu taikos klausimu.

Pijus XII Priėmė Italijos Karalių

Italijos karalius Viktoras Emanuelis ir karalienė Elena su 44 palydovais gruodžio 21 d. lankėsi Vatikane. Oficialiai vizitavo Šventąjį Tėvą Pijų XII su Kalėdų šventės linkėjimais Bažnyčios Galvai.

Nuo 1870 metų šiandien buvo antrasis karaliaus oficialus vizitas Vatikane. Pirmasis įvyko 1929 metais Vatikanui padarius vadinaimą Laterano sutartį su Italija.

Šiandien karaliaus vizitas buvo didžiai reikšmingas. Europoje siaučia karas, o popiežius ir karalius yra žymieji taikos šalininkai ir darbuojasi už karo nutraukimą.

Šventasis Tėvas karalių ir karalienę priėmė auksinio sosto salėje. Priėmimas tęsėsi apie 40 minutų. Po to priimti karališkos

poros palydovai: princiai ir karaliaus rūmų viršininkai. Tarpe palydovų buvo ir užs. reikalų ministras Ciano.

Vakarų Fronte

“Echo de Paris” praneša, kad Vakarų Fronte jau žuvo 8 dvasi-
ninkai, jų tarpe 2 vienuoliai.

Mirė Heywood Broun

Šių metų gegužės mėnesį milijonai amerikiečių nustebė, kai juos pasiekė žinia, kad Heywood Broun, vienas žymiausių laikraštininkų ir rašytojų, priėmė katalikų tikyba. Broun savo gabia plunksną daugiausia skyrė kovai už skriaudžiamus, už stipresniųjų spaudžiamus. Daug kartų jis gy-

nė tai, kas negalėjo būti apginta, bet jis tai darė iš nuoširdaus įsitikinimo.

Broun ieškojo tiesos. Susipažino su monsin. Sheen, artimai susidraugavo. Pradėjau giliau domėtis Katalikų Bažnyčia, katalikų tikyba ir to vaisius — Broun tapo kataliku. Jis atrado, kad katalikų tikyba turėjo visa tai, ko jis siekė, ko jis troško žmonijos gerovei.

Broun mirė gruodžio 18 d. sulaukęs tik 51 metų; jo atminimas, kaip liūdija gausūs įvairių žmonių nuomonių pareiškimai, bus labai ilgiems laikams, o gal ir tol, kol bus spauda, per kurią jis sąžiningai tarnavo žmonijai.

Žiemos vaizdas Cincinatti, Ohio. (Acme telephoto).

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Mirė Prelatas Jasinskas

Šiomis dienomis mirė Rygoje prelatas Jasinskas. Lietuvių tautai kun. Jasinskas yra daug pasidaravęs. Pastaraisiais metais buvo Rygos Lietuvių gimnazijos direktorius, Latvijos Lietuvių Sąjungos pirmininkas ir Rygos Lietuvių R. Katalikų parapijos klebonas.

Jo netekę kartu su Latvijos lietuviais liūdi viso pasaulio lietuviai.

Darbininkų Reikalai

Į kitų metų veikimo planą Vilkaviškio KVC rajonas įtraukė ir šiuos dalykus: stengtis įvykdyti popiežių paskelbtą šeimyninio atlyginimo dėsni (vaikų priedai darbininkams), skatinti, kad būtų statomi samdiniams nameliai, kuriuose jie galėtų su šeimomis gyventi; skleisti mintį, kad girtaujančių, prasilošiančių darbininkų bent dalis uždarbio būtų išmokama jų žmonoms, vaikams ar tėvams; labiau rūpintis prieglaudų steigimu neturtingųjų rūpinimu; tam numatoma tiksliai globos reikalingųjų registracija.

Katechetiniai Kursai

Vilkaviškio diecezijoj 1940 metais nusistatyta steigti dviejose kiekvieno dekanato parapijose katechetiniai kursai. Kursuose bus gilinamas religinių tiesų žinojimas.

Spaudos Diena

Šiomet kone visose Lietuvos parapijose numatoma organizuoti

spaudos diena: vieną šventadienį pasakyti ta tema pamokslą ir sušaukti parapijiečių (ar kurios organizacijos vardu) susirinkimą, kurio dienotvarkėje būtų paskaita apie spaudą, scenos vaizdelis. Deklamacijos spaudą liečiančiomis temomis. Medžiagos paskaitai galima gauti iš L. Kat. Vyrų S-gos išleistos brošiūrėlės "Spaudos ir jos platinimo," o scenos vaizdeliai ir kitos įvairybės bus išspausdintos kitame numery "Jaunimo Vado."

Iš Klaipėdos Išsiųs Apie 1,500 Lietuvių Darbininkų

Paskutinėmis dienomis iš Klaipėdos miesto pradėti išsiųsti į Lietuvą darbininkai, Lietuvos piliečiai. Tiems darbininkams esą pranešama, kad jie per 10 dienų iš Klaipėdos išvažiuotų. Už neišvykimą esą grasoma aukštomis bausmėmis. Išvykstantiems leidžiama išsivežti savo mantą, o amatninkams ir darbo įrankius. Be to, leidžiama išsivežti savo pinigų ne daugiau kaip 8 sidabrinės markės. Į Kauną jau atvyko apie 50 tokių iš Klaipėdos išsiųstų darbininkų. Visi tie darbininkai yra dirbę pramonės įmonėse ir savistoviai kaip amatninkai. Yra numatyta iš Klaipėdos išsiųsti apie 1,500 darbininkų.

"KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS"

Marijonų Rėmėjų Savaitinis Laikraštis
Marijonų Rėm. mokeskis ir

"Laivas" metams \$3.00

Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c

Vien laikraščio "Laivo" pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

TĖVŲ MARIJONŲ AMERIKOJE VEDAMOS ĮSTAIGOS

1. Kunigų Seminarija: Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois
2. Kolegija ir Aukštesnioji Mokykla: Marianapolis College and High School, Thompson, Conn.
3. Dienraštis: "Draugas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.
4. Savaitraštis: "Kristaus Karaliaus Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
5. Parapijos: Aušros Vartų, 2327 West 23rd Pl., Chicago, Ill., ir Šv. Petro, 5108 — 7th Avenue, Kenosha, Wisconsin.